

WYROK

z dnia 1 kwietnia 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Agata Mikołajczyk

Protokolant: Paulina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2014 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 14 marca 2014 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia - **Archus Sp. z o.o., Mikrofilm - Service J..... M. B....., GB Soft G. B..... i Spółka S.J., Gama J..... L....., ul. Józefowska 5, 40-144 Katowice** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego - **Gminę Lublin, pl. Władysława Łokietka 1, 20-109 Lublin,**

przy udziale wykonawcy **ArchiDoc S.A., ul. Niedźwiedziniec 10, 41-506 Chorzów** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego.

orzeka:

1. oddala odwołanie;

2. kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia - **Archus Sp. z o.o., Mikrofilm - Service J..... M. B....., GB Soft G. B..... i Spółka S.J., Gama J..... L....., ul. Józefowska 5, 40-144 Katowice** i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Archus Sp. z o.o., Mikrofilm -Service J..... M. B....., GB Soft G. B..... i Spółka S.J., Gama J..... L....., ul. Józefowska 5, 40-144 Katowice** tytułem wpisu od odwołania;

2.2. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Archus Sp. z o.o., Mikrofilm -Service J..... M. B....., GB Soft G. B..... i Spółka S.J., Gama J..... L....., ul. Józefowska 5, 40-144 Katowice** na rzecz **Gminy Lublin, pl. Władysława Łokietka 1, 20-109 Lublin** kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy), stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Lublinie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Postępowanie prowadzone jest przez Zamawiającego – Gminę Lublin na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) [ustawa Pzp], w trybie przetargu nieograniczonego, którego przedmiotem jest „Digitalizacja zbiorów bibliotecznych - realizacja projektu pt. „Lubelska Biblioteka Wirtualna” - VI części.

Odwołujący - wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia - Archus Sp. z o.o. z Katowic [lider Konsorcjum], Mikrofilm -Service J..... M. B..... z Raszyna, GB Soft G. B..... i Spółka S.J. z Zabrze oraz Gama J..... L..... z Jerzmanowic stwierdził, że w prowadzonym postępowaniu Zamawiający naruszył art. 7 ust. 1 i 3 w zw. z art. 24 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy Prawo zamówień publicznych, z uwagi na zaniechanie wykluczenia z postępowania, w zakresie części I III i IV wykonawcy Archidoc S.A. z siedzibą w Chorzowie, pomimo (1) złożenia przez ten podmiot nieprawdziwych informacji, które miały w pływ na wynik prowadzonego postępowania oraz (2) nie wykazania spełnienia warunków udziału w postępowaniu. Odwołujący wskazał także na naruszenie w związku z powyższym art. 89 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zakresie wskazanych części I i III oraz IV polegające na zaniechaniu czynności odrzucenia oferty Archidoc S.A. oraz na naruszenie art. 82 ust. 3 ustawy Pzp z uwagi na wybór oferty tego wykonawcy, podczas gdy jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Wskazując na powyższe Odwołujący wniósł przede wszystkim o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu w zakresie części I, III i IV unieważnienie wyboru oferty najkorzystniejszej oraz wykluczenie wykonawcy Archidoc S.A. w zakresie tych części z postępowania oraz uznanie oferty tego wykonawcy za odrzuconą.

Odwołujący oświadczył, że ma interes w złożeniu niniejszego środka odwoławczego w związku z możliwością uzyskania zamówienia objętego postępowaniem, bowiem w wyniku naruszenia przywołanych wyżej przepisów, jego interes prawny doznał uszczerbku w postaci faktycznego pozbawienia go możliwości realizacji zamówienia.

W uzasadnienie odwołania podał w szczególności, że Zamawiający w Informacji o zmianie treści Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, zmodyfikował warunki udziału w postępowaniu i nadał im nowe brzmienie. W zakresie części I; pkt 5.4.1.1 siwz wymagał wykonania od wykonawcy: „co najmniej jednej usługi skanowania materiałów bibliotecznych lub archiwalnych, nie mniej niż 600 000 (sześćset tysięcy) stron, w okresie ostatnich trzech

lat przed upływem terminu składania ofert, jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie” oraz pkt 5.4.1.1.2. siwz: „co najmniej jednej usługi wprowadzenia nie mniej niż 1000 (tysiąc) sztuk obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert, jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie.”.

W zakresie części III; pkt 5.4.1.3.1 siwz wymagał wykonania od wykonawcy: „co najmniej jednej usługi skanowania materiałów bibliotecznych lub archiwalnych, nie mniej niż 600 000 (sześćset tysięcy) stron, w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert, jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie” oraz pkt 5.4.1.3.2. siwz: „co najmniej jednej usługi wprowadzenia nie mniej niż 1000 (tysiąc) sztuk obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert, jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie.”

W zakresie części IV; pkt 5.4.1.4.1 siwz wymagał wykonania od wykonawcy: „co najmniej jednej usługi skanowania czasopism lub książek, nie mniej niż 50 000 (pięćdziesiąt tysięcy) stron w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert, jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie” oraz pkt 5.4.1.4.2 siwz: „co najmniej jednej usługi wprowadzenia nie mniej niż 100 (sto) sztuk obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert Jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie.”

Podkreślił, że Zamawiający każdorazowo wymagał, aby wykonawcy ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego wykazali się doświadczeniem w zakresie usługi obejmującej łącznie: wprowadzenie, nie mniej niż 1000 w zakresie części I i III oraz 100 w zakresie zadania IV, obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej.

Zdaniem Odwołującego z przedstawionych przez Archidoc SA referencji nie wynika że te czynności zostały wykonane zgodnie z wymaganiami specyfikacji.

Odwołujący dalej podał, że w literaturze fachowej funkcjonuje kilka różnych definicji biblioteki cyfrowej, jednakże co do zasady są one zbieżne w zakresie do podstawowych zasad jej tworzenia i funkcjonowania.

Powołując się na publikację Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich: „Podręczny słownik bibliotekarza”, Warszawa 2011, stwierdził, że (...) biblioteka cyfrowa została zdefiniowana, jako platforma dostępu do opracowanego zbioru dokumentów cyfrowych; tekstu, grafik,

dźwięku, filmu itp., przechowywanych i udostępnianych za pośrednictwem sieci komputerowych. Z kolei Jewula B., Stanisławska-Kloc S. w „Prawo autorskie a działalność bibliotek. Prace Prawa z Własności Intelektualnej” 2008, zeszyt. 108 strony. 117-140, zdefiniowali bibliotekę cyfrową (elektroniczną) jako taką, w której zasoby (zbiory) są dostępne w systemie on-line. Dysponuje ona zbiorem materiałów w różnych formatach, które to materiały stworzono w wyniku digitalizacji (np. skanowania tekstów pierwotnie udostępnianych w formie tradycyjnej, tj. papierowej), lub które pierwotnie powstały w formie cyfrowej. Biblioteka cyfrowa umożliwia cyfrowe wyszukiwanie, w rezultacie którego nieodpłatnie (lub częściowo odpłatnie) udostępnia pełne teksty swoich zbiorów. Do dalszych cech warunkujących przyznanie zbiorowi elektronicznemu miana biblioteki cyfrowej należy przede wszystkim zaliczyć świadomość tworzenia, która powinna towarzyszyć całemu przedsięwzięciu i związane z nią konkretne przeznaczenie biblioteki oraz cele, jakie ma ona spełniać i ponadto, istnienie zespołu ludzi tworzących bibliotekę cyfrową, który powinien mieć określoną strukturę organizacyjną związaną z podziałem zadań do wykonania w jej obrębie. Biblioteka cyfrowa, powinna być tworzona na bazie określonej infrastruktury technologicznej umożliwiającej gromadzenie, opracowanie i przechowywanie zbiorów oraz dysponującej narzędziami wyszukiwawczymi umożliwiającymi ich wyszukiwanie i udostępnianie. Biblioteka taka w istocie ma udostępniać konkretne zbiory w różnych formatach (pliki: tekstowe, graficzne, dźwiękowe, audiowizualne), tzn. pełne teksty, a nie tylko informacje o nich”.

Dalej podał, że (...) Zakład Narodowy im. Ossolińskich we Wrocławiu na swojej stronie internetowej¹ wskazuje, że w literaturze fachowej często można spotkać termin "biblioteka wirtualna" obok terminu "biblioteka cyfrowa" (popularna w USA digital library) lub "biblioteka elektroniczna" (europejska electronic library). Najczęściej jest stosowany, jako rodzaj synonimu z lekko futurologicznym odcieniem. Jednym słowem biblioteka wirtualna to biblioteka cyfrowa jutra. Aby zrozumieć te subtelnosci trzeba wyjść od definicji biblioteki cyfrowej. Ujmując rzecz najprościej biblioteka cyfrowa to cyfrowe zasoby, cyfrowe opracowanie i cyfrowe udostępnianie”. Wychodzimy od zgromadzenia dokumentów cyfrowych (elektroniczne teksty, bazy danych, multimedia) i/lub digitalizacji dokumentów tradycyjnych na formę cyfrową, co daje nam w rezultacie pewien zasób, który fizycznie może być umieszczony na jednym lub wielu serwerach. Tym, co odróżnia tworzenie tego zasobu od przypadkowego zbioru dokumentów dostępnych w sieci, jest świadomość jego twórców, że ich zasoby będą częścią pewnej całości. Świadomość ta bierze się zwykle z organizacyjnych i finansowych powiązań, charakterystycznych dla realizacji konkretnego projektu. Przykładem może tu być szeroko zakrojony projekt Digital Library Initiative

¹ <http://www.oss.wroc.pl/biuletyn/ebib08/radwan.html>

(hUp*://ww\v.dli2.nsf.gov). Za tworzonymi zasobami podąża ich opracowanie w postaci szeregu elektronicznych katalogów, indeksów i/lub baz danych. Tutaj występuje punkt styyczny z pierwszym znaczeniem terminu biblioteka wirtualna. Wreszcie mamy zdalny dostęp do elektronicznego dokumentu poprzez elektroniczną meta informację. Te trzy rzeczy tworzą bibliotekę cyfrowa. W tym kontekście istotne jest zdefiniowanie trzech pojęć: 1. obiekty cyfrowe - dokumenty elektroniczne, które są cyfrowymi kopiami dokumentów piśmienniczych czy też oryginałów obiektów bibliotecznych; 2. cyfrowe opracowanie.- opis bibliograficzny, czy też meta dane o obiekcie cyfrowym - informacje opisujące obiekt cyfrowy. Jest to charakterystyka pozwalająca jednoznacznie określić dany dokument. W opisie wymienia się cechy formalne danej publikacji. Występują różne stopnie szczegółowości opisu w zależności od jego przeznaczenia. Opis bibliograficzny zawiera główne cechy wydawnicze zawarte w tytulaturze. Podstawowe dane pobiera się z głównej strony tytułowej. Jeśli jest to konieczne do prawidłowej identyfikacji dokumentu, czerpie się je również z następujących źródeł: z okładki, nagłówka, metryki wydawnictwa, z innych preliminariów, z obwoluty, z żywej paginy. z innych części: wstępu, przedmowy, spisu treści, załączników lub spoza opisywanego wydawnictwa. W uzasadnionych przypadkach opis może być uzasadniony o adnotacje wyjaśniające lub zawartościowe. Skrócony opis wymienia jedynie niezbędne elementy umożliwiające identyfikację dokumentu. Obecnie, opisując poszczególne typy dokumentów, stosuje się odpowiednie arkusze orm [przykładowy opis obiektu cyfrowego w załączeniu]; 3. cyfrowe udostępnianie - czyli informatyczny System Biblioteki Cyfrowej posiadający różne funkcje usługowe zarówno dla czytelnika jak i używających go bibliotekarzy/archiwistów (np. gromadzenie/wprowadzanie opisów o obiektach, gromadzenie/wprowadzanie obiektów cyfrowych, wyświetlanie opisów i/lub obiektów, wyszukiwanie obiektów dzięki wprowadzonym do nich opisom, wyświetlanie na monitorze czytelnika kolejnych stron odszukanego obiektu”.

Zdaniem Odwołującego (...) na potrzeby powyższych rozważań, warto również zdefiniować pojecie katalogu kartkowego. Zgodnie z definicją zawartą w Publikacji Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich: „Podręczny słownik bibliotekarza”. Warszawa 2011; katalog kartkowy lub kartoteka katalogowa to forma katalogu bibliotecznego złożonego z luźnych kart ujednoliconego formatu, umieszczonych w skrzyniach (pudłach) tworzących kartotekę katalogową”.

Odwołujący stwierdził, że wykonawca Archidoc S.A w ofercie w formularzu „Wykaz wykonanych głównych usług na dowód posiadania doświadczenia, co do wprowadzenia - w zakresie części I i III nie mniej niż 1000, w zakresie części IV nie mniej niż 100 - obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej - wskazał usługę świadczoną dla Głównej

Biblioteki Lekarskiej im. Stanisława Konopki z siedzibą w Warszawie przy ul. Chocimskiej 22. Tytułem poświadczenia należytego wykonania zamówienia przedłożono referencję, z treści której wynikało, że wspomniana Spółka wykonała digitalizację zasobu archiwalnego w ilości 235 000 stron, a w ramach projektu zrealizowała OCR pełno tekstowe, przeszukiwanie treści zasobu, sporządziła opis meta danych dla zeskanowanych jednostek aktowych oraz utworzyła bazę digitalizowanego zasobu. [Dowód: treść oferty].

Zamawiający - pismem z dnia 19.02. 2014 r. - zwrócił się do Archidoc S.A. na podstawie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp o uzupełnienie oferty w zakresie części I, III i IV o wykaz usług, bowiem w świetle posiadanych przez niego informacji, wspomniana Spółka nie ma doświadczenia w zakresie wprowadzenia, nie mniej niż 1000 w zakresie części I i III oraz 100 w zakresie części IV obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej.

Powołując się na treść ogłoszenia o przetargu oraz o udzieleniu zamówienia, jak również siwz wskazał, że przedmiotem usługi przywołanej przez wykonawcę była digitalizacja polegająca na: 1) zeskanowaniu 235 000 kart katalogowych o standardowych wymiarach 120x75 mm w formatach toff bez kompresji. JPG oraz technologii OCR; 2) utworzeniu bazy zeskanowanych kart katalogowych; 3) dostarczeniu aplikacji do obsługi tej bazy w postaci komputerowego bibliotecznego katalogu kartkowego dla środowiska Solaris i Windows; 4) skatalogowanie i udostępnienie katalogu w Internecie; 5) dostarczenie serwera z oprogramowaniem Windows Serwer 2008 R2 wraz z licencjami dostępu do klienta (CAL). [Dowód: Pismo Zamawiającego z dnia 19.02.2014 r. pozostające w dyspozycji].

W odpowiedzi na wezwanie Archidoc S.A.. złożył żądany Wykaz, a na dowód posiadania doświadczenia w zakresie wprowadzenia, nie mniej niż 1000 w zakresie części I i III oraz 100 w zakresie zadania IV, obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej wskazał ponownie usługę świadczoną dla Głównej Biblioteki Lekarskiej im. Stanisława Konopki z siedzibą w Warszawie przy ul. Chocimskiej 22. Wspomniany załącznik uzupełniono o oświadczenie wydane przez Główną Bibliotekę Lekarską, w którym potwierdzono okoliczności wskazane w Wykazie oraz wyjaśnienia wykonawcy, który zapewniał o wykonaniu rzeczonyj usługi w zakresie korespondującym z postawionymi przez Zamawiającego warunkami. [Dowód: Pismo Archidoc S.A. z dnia 24.02.2014 r. pozostające w dyspozycji]

Jego zdaniem, zdigitalizowana, czy też zeskanowana forma kart katalogu kartkowego nie stanowi opisu bibliograficznego w pełni tego słowa znaczeniu, bowiem jest jedynie inną formą ich dokumentowania i udostępniania. Zdigitalizowane, zeskanowane karty katalogowe

nadal stanowią tylko informację o obiektach, ale same w sobie nie stanowią tych obiektów. Ewentualne poddanie skanów kart katalogowych procesowi OCR i wprowadzenie uzyskanych w ten sposób informacji do systemu komputerowego nadal pozostaje tylko zmianą formy przedstawienia opisu dokumentów podstawowych. System informatyczny, który udostępniałby wyłącznie karty katalogu kartkowego w postaci cyfrowej i/lub obiekty opisane w tych kartach, nie mógłby być uznany za system informatyczny, w oparciu o który powstać może biblioteka cyfrowa. Przyczyna takiego stanu rzeczy jest oczywista; taki system udostępniałby jedynie informacje o posiadanych zasobach (obiektach), natomiast nie udostępniałby pełnych tekstów, grafik czy dźwięków zawartych w tych zasobach (obiektach).

W tym stanie rzeczy, zdaniem Odwołującego Archidoc S.A., digitalizując kartkowy katalog alfabetyczny książek, prac doktorskich i habilitacyjnych w zbiorach Głównej Biblioteki Lekarskiej za okres 1972 - 1999 nie sporządził opisów obiektów cyfrowych do biblioteki cyfrowej, a jedynie przygotował materiał wstępny pozwalający na ich opracowanie przy założeniu, że do systemu wprowadzone zostaną obiekty cyfrowe udostępniane w ramach biblioteki cyfrowej i nie ma w tym zakresie doświadczenia. [Dowód: opinia z Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego oraz opinia z Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu].

Zdaniem Odwołującego, z dowodów pośrednich, w szczególności treści ogłoszenia o przetargu oraz o udzieleniu zamówienia, jak również siwz, opublikowanych przez Zakład Zamówień Publicznych przy Ministerstwie Zdrowia w 2012 r. wynika, że zakres usługi, na który powołuje się Archidoc S.A., świadczonej na rzecz Głównej Biblioteki Lekarskiej, znacznie odbiega od deklarowanego w ofercie. Wprawdzie okazana referencja i oświadczenie, wystawione przez Główną Bibliotekę Lekarską, potwierdza wersję wspomnianego wykonawcy, jednakże stoi w całkowitej sprzeczności ze stanem faktycznym, wynikającym z ujawnionych dokumentów przetargowych. Z ich treści wynika wprost, że przedmiotem zamówienia nie było wprowadzenie obiektów cyfrowych wraz z opisem do biblioteki cyfrowej. Okoliczność tę uwiarygodnia fakt, że na dzień zakończenia realizacji usługi na rzecz Głównej Biblioteki Lekarskiej przez Archidoc S.A., instytucja ta nie posiadała żadnego systemu informatycznego udostępniającego dokumenty elektroniczne, w oparciu o który możliwe byłoby wdrożenie, uruchomienie i eksploataowanie biblioteki cyfrowej Głównej Biblioteki Lekarskiej.

Odwołujący stwierdził również, że w rejestrze wartości niematerialnych i prawnych oraz w zestawieniu poniesionych przez Główną Bibliotekę Lekarską nie widnieje żaden system informatyczny biblioteki cyfrowej. [Dowód: opinia z Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we

Wrocławiu], a zatem Archidoc S.A., nie mogła świadczyć usługi polegającej na wprowadzeniu obiektów cyfrowych do biblioteki cyfrowej, bowiem w zakresie świadczonych usług na rzecz Głównej Biblioteki Lekarskiej, czynności takie nie występowały i tym samym Spółka nie wykazała posiadania doświadczenia w obszarze wprowadzania obiektów cyfrowych do biblioteki cyfrowej.

Tytułem uzupełnienia wskazał, że Zamawiający łącznie wymagał doświadczenia w zakresie usługi wprowadzania obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej. Archidoc SA. nie udowodnił faktu posiadania doświadczenia w żadnym z powyższych zakresów.

Z daleko posuniętej ostrożności – jak zaznaczył Odwołujący – wykonawca wskazał, że Spółka Archidoc S.A. nie będzie czyniła zadość wymogom Zamawiającego w sytuacji uznania, że sporządziła dla Głównej Biblioteki Lekarskiej opisy obiektów do biblioteki cyfrowej, bowiem nie wykazała posiadania doświadczenia w zakresie drugiej, łącznie, wymienionej usługi obejmującej wprowadzanie obiektów cyfrowych do biblioteki cyfrowej.

Odwołujący podkreślił, że w świetle przedstawionych faktów, Archidoc S.A., nie wykazała, że spełnia warunki udziału w postępowaniu w zakresie części I, III i IV i tym samym wykonawca ten winien być wykluczony z postępowania na podstawie art. 24 ust.2 pkt 4 ustawy Pzp, a w konsekwencji jego oferta odrzucona w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt 5 przywołanej ustawy.

W kontekście przywołanych okoliczności podniósł również, że Archidoc S.A. posługując się dokumentami w postaci referencji i oświadczenia, wystawionymi przez Główną Bibliotekę Lekarską, poświadczającymi nieprawdę, mając wiedzę na ten temat i godząc się na to, złożyła nieprawdziwe informacje, które miały wpływ na wynik prowadzonego postępowania.

Odwołujący podkreślił, że wykonawca ubiegając się o wystawienie takich poświadczeń, zobowiązany jest zadbać o ich zgodność ze stanem faktycznym i zwrócić uwagę wystawcy na wynikłe rozbieżności. Świadome posługiwanie się dokumentami poświadczającymi ujawnione w nich okoliczności niezgodnie ze stanem z rzeczywistym nie zasługuje na ochronę i stanowi ewidentne nadużycie prawa.

Mając powyższe na uwadze wskazał, że zachodzą okoliczności do wykluczenia wspomnianego wykonawcy z postępowania w zakresie części I, III i IV w oparciu o art. 24 ust.2 pkt 3 ustawy Pzp, a w konsekwencji jego oferta winna zostać odrzucona w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt 5 przywołanej ustawy.

Odwołujący wskazał także, że wykonawca Archidoc S.A., jako dowód posiadania wiedzy i doświadczenia opisanego treścią postanowień siwz w pkt 5.4.1.1.1, 5,4.1.3,1. oraz 5.4.1.4.1., przedstawił referencje Centralnego Ośrodka Informatyki Górnictwa S.A, w których Zamawiający poświadcza że Spółka „przeprowadziła digitalizację dokumentacji osobowej stanowiącej zasób archiwalny zlikwidowanych kopalń węgla kamiennego w ilości 140 000 jednostek aktowych stanowiących szacunkowy zasób ok 7.000.000 stron odpowiadających formatowi A4." Zamawiający wymagał doświadczenia w skanowaniu materiałów bibliotecznych lub archiwalnych.

Zdaniem Odwołującego, skanowanie dokumentacji osobowej pracowników nie jest skanowaniem materiałów archiwalnych jak to ujął Archidoc S.A. w Wykazie wykonanych usług dla części I i III.

Materiały archiwalne (archiwalia), zgodnie z polskim prawem archiwalnym, są to dokumenty przechowywane wieczyście, oznaczane symbolem kategorii archiwalnej "A";. Dokumentacja osobowa pracowników posiada kategorię aktową B50. BC50 i jest przechowywana przez 50 lat. Zatem wykonawca Archidoc S.A nie potwierdził spełnienia warunku opisanego treścią postanowień siwz w cz. 5.4.1.1.1. 5.4.1.3.1 oraz 5.4.1.4.1. Usługa nie mieści się w zakresie warunku określonego w siwz w odniesieniu do części I, III i IV. [Dowód: podręcznik „Kancelaria i archiwum zakładowe” wydany przez Stowarzyszenie Archiwistów Polskich strona 13,14 oraz strona 81 oraz wydruk z Wikipedii „Materiały archiwalne”]

W kontekście przywołanych okoliczności Odwołujący podniósł, że wykonawca Archidoc S.A., posługując się dokumentami w postaci referencji i oświadczenia, wystawionymi przez Centralnego Ośrodka Informatyki Górnictwa S.A., poświadczającymi nieprawdę, mając wiedzę na ten temat i godząc się na to, złożył nieprawdziwe informacje, które miały wpływ na wynik prowadzonego postępowania i powołał się na argumentację analogiczną jak powyżej, podkreślając, że spółka Archidoc S. A. jest firmą profesjonalnie zajmującą się archiwizacją dokumentów dlatego można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, iż to działanie miało na celu poświadczenie nieprawdy w celu pozyskania zamówienia i świadome posługiwanie się dokumentami poświadczającymi ujawnione w nich okoliczności, niezgodnie ze stanem rzeczywistym nie zasługuje na ochronę i stanowi ewidentne nadużycie prawa.

Ponownie wskazał, że wykonawca Archidoc S.A w zakresie części I, III i IV podlega wykluczeniu w oparciu o art. 24 ust.2 pkt 3 ustawy Pzp, a w konsekwencji jego oferta winna zostać odrzucona w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt 5 przywołanej ustawy.

Odwołujący podał także, że w przywołanym wcześniej wezwaniu z dnia 19.02.2014 r. do uzupełnienia oferty w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp zakwestionowano również doświadczenie Archidoc S.A., w zakresie w którym przywołuje usługi świadczone na rzecz Urzędu Patentowego RP.

Dalej podał, że w odpowiedzi z dnia 24.02.2014 r. Spółka, w przedłożonym Wykazie ujawniła w powyższym zakresie informacje tożsame z danymi wynikającymi pierwotnie z treści oferty i odniosła się jedynie do zastrzeżeń Zamawiającego w odniesieniu do części IV wykazując doświadczenie w wymaganym zakresie. Warunek ilościowy nie został jednak spełniony w odniesieniu do części I i III, gdzie Zamawiający wymagał doświadczenia w skanowaniu materiałów bibliotecznych lub archiwalnych nie mniej niż 600 000 zarówno w odniesieniu do części I, jak i III.

Z treści siwz opublikowanej w 2012 r. przez Urząd Patentowy, zakres usługi, na który powołuje się Archidoc S.A., obejmował skanowanie 597.725 stron, wobec czego próg ilościowy nie został spełniony i tym samym wykonawca Archidoc S.A. nie wykazał spełnienia warunku w odniesieniu do tych części opisanych w pkt 5.4.1.1.1 i 5.4.1.3.1. [Dowód: siwz opublikowana w 2012 r. przez Urząd Patentowy RP].

W konkluzji Odwołujący stwierdził, że ogół przytoczonych argumentów potwierdza naruszenie przez Zamawiającego przywołanych w odwołaniu przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, a podniesione żądania czyni w tych okolicznościach zasadnymi.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wniósł w pierwszej kolejności o jego odrzucenie na podstawie art. 189 ust 2 pkt 2 i pkt 7 w zw. z art. 180 ust 4 i 180 ust 5 oraz art. 179 ust. 1 ustawy, jako wniesione przez podmiot nieuprawniony oraz z uwagi na zaniechanie przesłania zamawiającemu kopii odwołania wniesionego do KIO zgodnie z art. 180 ust. 5 ustawy Pzp. W przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku wniósł o oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego, ze względu na brak podstaw faktycznych i prawnych podnoszonych zarzutów oraz dopuszczenie dowodów załączonych do odpowiedzi wskazanych od 1 do 13.

I. Odnośnie podstaw odrzucenia odwołania podał, że zostało ono złożone przez inne podmioty niż te, które złożyły ofertę w przedmiotowym postępowaniu. W skład konsorcjum, które złożyło ofertę w niniejszym postępowaniu wchodzi bowiem ARCHUS Sp. z o.o. z Katowic, Mikrofilm-Service J..... M. B..... z Raszyna, GB Soft G. B..... i s-ka Sp. z Zabrze oraz Gama J..... L..... z Jerzmanowic. Z kolei w treści odwołania wskazano, że odwołanie zostało złożone przez: ARCHUS Sp. z o.o. z Katowic, Gama J..... L..... z Jerzmanowic oraz Mikrofilm-Service J..... M. B..... z Zabrze. W świetle powyższego, jako składający odwołanie zostali wskazani jedynie dwaj wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie przedmiotowego zamówienia, natomiast podmiot GB Soft G. Bednarek i spółka Sp. j. z siedzibą w Zabrzu, oraz J..... B..... Mikrofilm Service z siedzibą w Raszynie nie zostali wskazani w treści odwołania. Ponadto został wskazany podmiot, który nie wchodzi w ogóle w skład konsorcjum tj. Mikrofilm Service J..... M. B..... z siedzibą w Zabrzu ul. Wandy 10. Wykonawca zaznaczył, że podmiot niewskazany w treści odwołania, a wchodzący w skład konsorcjum to osoba fizyczna, która zgodnie z treścią art. 25 kodeksu cywilnego identyfikowana jest również przez miejsce zamieszkania. Wykonawca będący członkiem konsorcjum J..... B..... wskazał miejsce zamieszkania w Raszynie, co wynika zarówno w treści umowy konsorcjum, jak również z treści pozostałych dokumentów załączonych do oferty, m in. z załączonej informacji z centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej. Powyższe – jego zdaniem – nie pozwala – zgodnie z orzecznictwem- zidentyfikować wykonawców, którzy złożyli ofertę w przedmiotowym postępowaniu i mamy do czynienia z odwołaniem wniesionym przez nieuprawniony podmiot, niemający statusu wykonawcy uprawnionego do wniesienia odwołania.

Zamawiający podniósł także, że wykonawca przekazał Zamawiającemu kopię odwołania po terminie na jego wniesienie tj. dnia 18.03. 2014 r., która to kopia odwołania w treści różni się od treści uzyskanej drogą faksową w dniu 14.03.2014 r., tj. w terminie określonym art. 180 ust 5. Zatem odwołanie zostało wniesione przez podmiot nieuprawniony, jak również wykonawca nie przesłał kopii odwołania Zamawiającemu zgodnie z treścią art. 180 ust 5 ustawy Pzp.

Wskazał również na kolejną przesłankę świadczącą o wniesieniu odwołania przez podmiot nieuprawniony podnosząc, że z treści otrzymanego dnia 14.03.2014 r. odwołania wynika, iż Odwołujący wniósł odwołanie drogą elektroniczną. Dalej podał, że (...) Ustawa prawo zamówień publicznych w treści art. 180 ust. 4 dopuszcza taką formę wniesienia odwołania, pod warunkiem, iż forma elektroniczna opatrzona jest bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Odwzorowanie cyfrowe odwołania, które otrzymał Zamawiający, nie zawiera podpisu kwalifikowanego, czyli formy podpisu o którym mówi ustawa, lecz widoczny jest na nim skan podpisu Pana J..... L..... Wynika z tego iż odwołanie wniesione do KIO powinno również być podpisane przez Pana J..... L..... podpisem elektronicznym. Z załączonego do odwołania upoważnienia należy wywodzić, iż w imieniu Odwołującego odwołanie złożyła/przesłała Pani A..... O....., na powyższe wskazuje tekst upoważnienia: „...do wysłania drogą elektroniczną za pomocą podpisu elektronicznego kwalifikowanego odwołania...”.

Zdaniem Zamawiającego, Krajowa Izba Odwoławcza powinna otrzymać wypełniony formularz ePUAP odwołania wraz z wymaganymi załącznikami, podpisany przez p. J..... L..... bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Jeżeli Krajowa Izba Odwoławcza otrzymała odwołanie w formie elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym Pani A..... O....., to odwołanie zostało wniesione przez podmiot do tego nieuprawniony, gdyż upoważnienie Pani O..... nie obejmuje w swoim zakresie umocowania do złożenia odwołania, a Pan J..... L..... nie został upoważniony przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Zatem jeżeli zaistniały okoliczności wskazane powyżej i podpis elektroniczny złożyła inna osoba niż Pan L..... odwołanie podlega odrzuceniu.

W konkluzji ponownie wskazał, że odwołanie podlega odrzuceniu na podstawie art. 189 ust 2 pkt 2 w zw. z art. 179 ust 1 i art. 180 ust 4 ustawy Pzp.

II.1 W odniesieniu do zarzutów podniesionych w odwołaniu przyznał, że wymagał, aby wykonawcy ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego wykazali się doświadczeniem w zakresie obejmującym, co najmniej jedną usługę wprowadzenia nie mniej niż 1000 (tysiąc) w zakresie części I i III oraz 100 (sto) w zakresie części IV, obiektów cyfrowych do biblioteki cyfrowej. Zostało to określone odpowiednio w punktach 5.4.1.1.2, 5.4.1.3,2. oraz 5.4.1.4.2. SIWZ (por. str. 4 Odwołania).

Zamawiający zgodził się ze stwierdzeniem z odwołania, że w literaturze fachowej funkcjonuje kilka różnych definicji biblioteki cyfrowej, przy czym definicje przytoczone przez Odwołującego nie wyczerpują katalogu znaczeń terminu „biblioteki cyfrowej”. Wymienił przykładowe definicje z literatury fachowej wskazując, że biblioteka cyfrowa może być

rozumiana jako „biblioteka, w której znacząca większość zgromadzonych zasobów dostępna jest w postaci interpretowalnej maszynowo (w przeciwieństwie do postaci drukowanej czy mikrofilmu), udostępnianej przy pomocy komputerów”, albo „jako elektroniczne rozszerzenie funkcji, które zazwyczaj dostarcza użytkownikom tradycyjna biblioteka i zasobów, z których użytkownicy w takiej bibliotece korzystają”. Podał także, że „Biblioteki cyfrowe są zorganizowanymi kolekcjami cyfrowych informacji. Łączą one gromadzenie i organizowanie informacji, które od dawna prowadzone jest przez biblioteki i archiwa z cyfrową reprezentacją tych informacji możliwą dzięki komputerom.”

Podkreślił jednocześnie, że „zeskanowane karty katalogowe, a więc obiekty cyfrowe będące odpowiednikami cyfrowymi obiektów papierowych, ujęte w system informacyjno-wyszukiwawczy o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog Kartkowy 1972-1999” są zarówno interpretowalne maszynowo, jak udostępniane przy pomocy komputerów” oraz powołując się na dane z tego stwierdził, że GBL spełnia ten warunek, ponieważ mamy tu do czynienia z cyfrowym zorganizowaniem informacji pierwotnie zawartych na kartach katalogowych, które zostały zdigitalizowane, a następnie przetworzone w sposób umożliwiający ich gromadzenie i organizowanie za pomocą komputerów, a także stanowi kolekcję usług oraz obiektów informacyjnych.

Dalej podał, że Główna Biblioteka Lekarska spełnia w istocie wymagania z definicji przytoczonej w odwołaniu zawiera bowiem opracowany zbiór dokumentów cyfrowych, będących cyfrowymi odpowiednikami dokumentów papierowych (w tym przypadku poszczególnych kart katalogowych) w postaci plików graficznych² oraz umożliwia przechowywanie i udostępnianie dokumentów cyfrowych za pośrednictwem sieci Internet.

Zdaniem Zamawiającego, w tej sprawie „Istotne wydaje się tu zdefiniowanie czym jest „dokument cyfrowy”, który stanowi de facto odpowiednik „dokumentu elektronicznego”, definiowanego jako „dokument istniejący w postaci elektronicznej, dostępny za pośrednictwem techniki komputerowej”. Wskazując na „Słownik terminologiczny z zakresu bibliografii i katalogowania Sternik” stwierdził, że (...) dokumentem cyfrowym jest każdy dokument istniejący w postaci elektronicznej, bez definiowania jaki typ dokumentu stanowi, a więc nie wykluczając z grupy dokumentów cyfrowych także zdigitalizowanych poszczególnych kart katalogowych”.

²Np. <http://195.187.98.8/index.php/pl/gbi/katalog-ksiazek/li/prace-doktorskie-polskie-276/203450>

Powołując się na pracę pt. „Prawo autorskie a działalność bibliotek” [autorstwa B. Jewuły, S. Stanisławskiej-Kloc], stwierdził, że „Biblioteka taka [tj. biblioteka cyfrowa] w istocie ma udostępniać konkretne zbiory w różnych formatach (pliki: tekstowe, graficzne, dźwiękowe, audiowizualne), tzn. pełne teksty a nie tylko informacje o nich” nie wyklucza z kręgu bibliotek cyfrowych systemu informatyczno-wyszukiwawczego, który udostępnia zdigitalizowane karty katalogowe jako obiekty cyfrowe, oraz zawiera informacje o nich w formie meta danych.

Podkreślił, że (...) W przypadku systemu informacyjno-wyszukiwawczego o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog Kartkowy 1972-1999” mamy do czynienia z udostępnieniem on-line konkretnego uporządkowanego zbioru dokumentów cyfrowych w formacie graficznym (dokumentem cyfrowym jest tu każda zeskanowana karta katalogowa), wytworzonych w wyniku digitalizacji, czyli skanowania tekstów pierwotnie udostępnianych w formie tradycyjnej, tj. papierowej. Pełnym tekstem w przypadku karty katalogowej jest tekst na niej zawarty oraz graficzna reprezentacja karty katalogowej, natomiast informacją o tym tekście (metadanymi) są „Dane karty”, wyodrębnione obok jej skanu wraz z oddzielnym przeszukiwalnym polem „Treść karty” (...)

Zdaniem Zamawiającego (...) W definicji przytoczonej przez Odwołującego, a pochodzącej ze strony internetowej Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu³ przytoczono definicję, iż biblioteka cyfrowa to „biblioteka jutra”, „cyfrowe zasoby, cyfrowe opracowanie i cyfrowe udostępnianie”. W dalszej części wywodu Odwołujący definiuje w/w terminy. Obiekty cyfrowe to według Odwołującego „dokumenty elektroniczne, które są cyfrowymi kopiami dokumentów piśmienniczych czy też oryginałów obiektów bibliotecznych” (por. str. 5 Odwołania). W „Słowniku terminologicznym z zakresu bibliografii i katalogowania Sternik” (dodajmy - jest to słownik znajdujący się na stronach WWW. Biblioteki Narodowej) znajduje się następująca definicja obiektu cyfrowego: „Obiekt informacyjny, utrwalony metodą cyfrową. Czytelny maszynowo, elektronicznie.”⁴ a obiekt informacyjny to wg tego samego słownika „Utrwalona informacja, niezależnie od formy, nośnika czy metody zapisu. Np. książka zarówno drukowana, jak i utrwalona cyfrowo.”⁵ W tym przypadku Zamawiający podkreślił, że (...) Każda z w/w definicji obiektu cyfrowego, włączając w to definicję przytoczoną przez Odwołującego, obejmuje swoim zakresem zdigitalizowane karty katalogowe, gdyż mamy do czynienia z dokumentem elektronicznym będącym cyfrową kopią dokumentu piśmienniczego jakim jest tradycyjna papierowa karta katalogowa.

³ <http://www.oss.wroc.pl/biuletyn/ebib08/radwan.html>

⁴ (<http://sternik.bn.org.pl/vocab/index.php?tema:=1295&/obiekt-cyfrowy>, dostęp 24. 03. 2014),

⁵ (<http://sternik.bn.org.pl/vocab/index.php?tema=1296&/obiekt-informacyjny>, dostęp 24. 03. 2014)”

Wskazując na przytaczaną w odwołaniu definicję cyfrowego opracowania, zdefiniowanego jako „opis bibliograficzny, czy też meta dane o obiekcie cyfrowym, czy też informacje opisujące obiekt cyfrowy” Zamawiający podał, że (...) W przypadku systemu informacyjno-wyszukiwawczego o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog Kartkowy 1972-1999” meta dane o obiekcie cyfrowym (informacje opisujące obiekt cyfrowy) znajdują się w osobnych polach obok obiektu cyfrowego (skanu tradycyjnej papierowej karty katalogowej)”.

Nadmienił również, że Zamawiający w warunku odpowiednio 5.4.1.1.2, 5.4.1.3.2. oraz 5.4.1.4.2. SIWZ wymagał wprowadzenia wymaganej ilości sztuk obiektów cyfrowych wraz z opisami, nie określając, jakiego rodzaju ma to być opis (nie wymagano, wbrew temu co sugeruje Odwołujący, opisu bibliograficznego). Przytoczona dalej przez Odwołującego definicja opisu bibliograficznego z Wikipedii odnosi się więc do pojęcia węższego niż opis jako taki, wskazany przez Zamawiającego w warunku odpowiednio 5.4.1.1.2, 5.4.1.3.2. oraz 5.4.1.4.2. SIWZ.

Dalej podał, że według definicji przytoczonej przez Odwołującego „cyfrowe udostępnianie”, to „informatyczny System Biblioteki Cyfrowej posiadający różne funkcje usługowe - zarówno dla czytelnika jak i używających go bibliotekarzy/archiwistów (np. gromadzenie / wprowadzanie opisów o obiektach, gromadzenie/wprowadzanie obiektów cyfrowych, wyświetlanie opisów i/lub obiektów, wyszukiwanie obiektów dzięki wprowadzonym do nich opisom, wyświetlanie na monitorze czytelnika kolejnych stron odszukanego obiektu.”.

Z definicji tej, zdaniem Zamawiającego, wynika, iż systemem biblioteki cyfrowej jest taki system informacyjno-wyszukiwawczy, który posiada wyżej wymienione funkcje, tj. użyteczne dla bibliotekarza i dla czytelnika. W przypadku systemu informacyjno-wyszukiwawczego o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog Kartkowy 1972-1999” występują wszystkie wymienione powyżej funkcjonalności. Umożliwia on gromadzenie/wprowadzanie opisów o obiektach jak i samych obiektów cyfrowych, wyświetlanie opisów i/lub obiektów, wyszukiwanie obiektów dzięki wprowadzonym do nich opisom, wyświetlanie na monitorze czytelnika odszukanego obiektu, tj. zdigitalizowanej karty katalogowej, jako że w/w definicja nie wskazuje minimalnej ilości stron zdigitalizowanego obiektu, a biorąc pod uwagę wielość typów obiektów cyfrowych (np. skan plakatu, zdjęcia, ulotki, ekslibrisu, wizytówki, karty katalogowej itp.) - wskazywać minimalnej ilości stron nie może.

Zamawiający nie podważając przedstawionej przez Odwołującego definicji katalogu kartkowego, podaną za „Podręcznym słownikiem bibliotekarza” (Warszawa 2011, s. 142) stwierdził jednocześnie, że czym innym jest katalog kartkowy w tradycyjnym rozumieniu, a

czym innym jest cyfrowe odwzorowanie tego samego katalogu, zaprezentowane poprzez system informacyjno-wyszukiwawczy, porządkujący go według przyjętych zasad, umożliwiając wyszukiwanie obiektów cyfrowych poprzez zdefiniowane pola wyszukiwawcze i poprzez treści zawarte w obiektach cyfrowych, będących cyfrową wersją tekstu, tj. informacji zawartych na zdigitalizowanych kartach katalogowych, (por. poniżej porównanie: obiekty cyfrowe wraz z opisami z systemu informacyjno-wyszukiwawczego o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog Kartkowy 1972-1999”⁶ oraz z Bałtyckiej Biblioteki Cyfrowej⁷).

Zamawiający podał również, że w przedmiotowym postępowaniu zwrócił się do firmy Archidoc S.A. o uzupełnienie oferty w zakresie części I, III i IV o „Wykaz wykonanych głównych usług...” oraz o dokumenty na potwierdzenie należytego wykonania usługi. Żądane dokumenty zostały uzupełnione, a (...) sam Odwołujący stwierdził, iż „wspomniany załącznik uzupełniono o oświadczenie wydane przez Główną Bibliotekę Lekarską, w którym potwierdzono okoliczności wskazane w Wykazie oraz wyjaśnienia Wykonawcy, który zapewniał o wykonaniu rzeczonyj usługi w zakresie korespondującym z postawionymi przez Zamawiającego warunkami. Tym samym Odwołujący pośrednio przyznaje, iż Zamawiający uzyskał od Wykonawcy wszystkie dokumenty wymagane na potwierdzenie spełnienia warunków odpowiednio 5.4.1.1.2, 5.4.1.3.2. oraz 5.4.1.4.2. SIWZ”.

Zamawiający nie zgodził się z (...) wywodem Odwołującego, iż „zdigitalizowana czy też zeskanowana forma kart katalogu kartkowego nie stanowi opisu bibliograficznego w pełni tego słowa znaczeniu, bowiem jest jedynie inną formą ich dokumentowania i udostępniania. Zdigitalizowane, zeskanowane karty katalogowe nadal stanowią tylko informacje o obiektach, ale same w sobie ich nie stanowią”.

Według Zamawiającego zdigitalizowana karta katalogowa jako taka jest obiektem cyfrowym (będącym jednocześnie nośnikiem informacji bibliograficznej w odniesieniu do innego obiektu, być może również znajdującego się w zbiorach biblioteki). Z punktu widzenia definicji przytoczonych przez Odwołującego, jak również definicji przywołanych przez Marcina Werłę, w artykule cytowanym w odpowiedzi [na str. 7 i 8], biblioteka cyfrowa jest pojęciem szerokim, zaś o zaistnieniu takiego bytu, jakim jest biblioteka cyfrowa nie decyduje to, jakie obiekty cyfrowe i w jakiej formie prezentuje.

⁶ <http://195.187.98.8/index.php/pi/abl/kataloga-ksiazek/li/prace-doktorskie-polskie-276/203450>

⁷ <http://bibliotekacyfrowa.eu/publication/23881>

Tym samym Zamawiający nie zgodził się ze stwierdzeniem, że biblioteka cyfrowa nie może powstać w oparciu o „system informatyczny, który udostępniałby wyłącznie karty katalogu kartkowego w postaci cyfrowej i/lub obiekty opisane w tych kartach.” Taki system informatyczny wypełnia bowiem zarówno definicję przytoczoną przez Odwołującego za „Podręcznym słownikiem bibliotekarza”, zacytowaną przez Odwołującego definicję pochodzącą ze strony internetowej Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu, jak również definicje przytaczane za pracą Marcina Werli, Lidera Zespołu Bibliotek Cyfrowych PCSS, pt. „Co to jest biblioteka cyfrowa?”⁸.

W reasumpcji stwierdził, że zarzut Odwołującego, że „firma Archidoc S. A. digitalizując kartkowy katalog alfabetyczny książek, prac doktorskich i habilitacyjnych w zbiorach Głównej Biblioteki Lekarskiej za okres 1972 - 1999, nie sporządziła opisów obiektów cyfrowych do biblioteki cyfrowej” jest zarzutem chybnym, gdyż opis ten znajduje się na stronie internetowej w formie meta danych kart katalogowych, nazwanych w systemie „Danymi karty”.

Zamawiający nie zgodził się również ze stwierdzeniem, iż wykonawca Archidoc S. A. „jedynie przygotował materiał wstępny pozwalający na ich opracowanie przy założeniu, że do systemu wprowadzone zostaną obiekty cyfrowe udostępniane w ramach biblioteki cyfrowej”, ponieważ, jak udowodniono powyżej, obiektami cyfrowymi w systemie są zdigitalizowane karty katalogowe. Tym samym zarzut, iż firma Archidoc S. A. nie ma w tym zakresie doświadczenia, jest w ocenie Zamawiającego zarzutem bezzasadnym.

Podkreślił, że (...) Odwołujący, aby uzasadnić swoje twierdzenia, iż zdigitalizowany katalog nie może być uznany za bibliotekę cyfrową, przedstawił dwie opinie autorstwa mgr G..... K..... oraz dr A..... R..... G. K..... przytacza definicję katalogu bibliotecznego oraz katalogu kartkowego za cytowanym wyżej „Podręcznym słownikiem bibliotekarza”, pisząc, że „katalogi biblioteczne nie są uznawane za obiekty biblioteczne, są tylko informacja o nich”.

Zamawiający natomiast zgodził się ze stwierdzeniem, że katalogi tradycyjne mają formę „kart ujednoliconego formatu, umieszczonych w skrzyniach (pułdach) tworzących kartotekę katalogową”, jednak w momencie kiedy każda z kart katalogowych zostanie zdigitalizowana, w wyniku czego powstanie zespół obiektów cyfrowych będących odpowiednio odwzorowaniem poszczególnych kart, a następnie obiekty cyfrowe zostaną wprowadzone do

⁸ (<http://dl.psnc.pl/co-to-iest-biblioteka-cyfrowa/#> ednl. dostęp: 24. 03. 2014)

systemu informacyjno-wyszukiwawczego wraz z danymi (meta danymi) odpowiadającymi informacjom pochodzącym z treści samego obiektu (karty katalogowej), mamy do czynienia z innym bytem, niż linearny w swej istocie zbiór poszczególnych kart katalogowych. Zwrócił także uwagę, że autor tej opinii [G. K.....] stwierdził, że „dopiero w momencie kiedy do opisu (nazywanego w nomenklaturze bibliotek cyfrowych meta danymi) zostanie dodana wersja elektroniczna (czy to w plikach graficznych, czy w innej formie (...)) opisywanego obiektu możemy mówić o bibliotece cyfrowej”.

W przypadku systemu informacyjno-wyszukiwawczego o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog Kartkowy 1972-1999 mamy do czynienia z meta danymi (zwanymi w w/w systemie „Danymi karty”), będącymi opisem dokumentu cyfrowego, jakim jest skan papierowej karty katalogowej oraz z dodaną wersją cyfrową w pliku graficznym obiektu cyfrowego, jakim jest skan karty katalogowej, a więc system ten wypełnia definicję biblioteki cyfrowej, którą przedstawia G. K..... . Podkreślił, że w podsumowaniu, G. K..... napisał, że aby system informatyczny nazwać biblioteką cyfrową „muszą w nim być zawarte opisy dokumentów oraz same dokumenty w formie elektronicznej” zawarto szeroką definicję biblioteki cyfrowej, którą de facto spełnia system informacyjno-wyszukiwawczy o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog Kartkowy 1972-1999”, ponieważ zawiera opisy dokumentów oraz same dokumenty w formie elektronicznej, tj. zdigitalizowane karty katalogowe.

Zamawiający podał także, że w powołanej przez Odwołującego opinii autorstwa A..... R....., jej autor twierdzi, że „Zawarte w oświadczeniu sformułowanie, że zamówienie obejmowało w swoim zakresie digitalizację zasobu stanowiącego przedmiot zamówienia oraz wprowadzenie ponad 1000 (tysiąc) szt. obiektów cyfrowych wraz z opisami do biblioteki cyfrowej (internetowej) nie ma merytorycznego uzasadnienia, albowiem Główna Biblioteka Lekarska nie ma w swoich serwisach biblioteki cyfrowej - nie ma jej ani na stronie internetowej GBL, ani w spisie Federacji Bibliotek Cyfrowych, a przeskanowany katalog kartkowy, nadal pozostaje katalogiem. Nie istnieje nic takiego jak opis obiektu cyfrowego w odniesieniu do obrazu karty katalogowej. Jest to po prostu rozpoznana i poddana korekcie treść samej karty. Rozróżnienie pomiędzy obrazem a opisem ma w tym przypadku ściśle techniczny charakter i nie może być utożsamiane z merytorycznym rozróżnieniem pomiędzy dokumentem, a jego meta danymi.

Zamawiający nie zgadzając się z twierdzeniami z tej opinii podał, że nie ma obowiązku przynależności danej biblioteki cyfrowej do Federacji Bibliotek Cyfrowych i to nie przesądza o istnieniu takiej biblioteki. Przykładem takiej biblioteki cyfrowej, która nie jest członkiem

Federacji Bibliotek Cyfrowych, a niewątpliwie istnieje jest Biblioteka Cyfrowa Uniwersytetu Medycznego w Lublinie funkcjonująca od 2012 roku i zawierająca w swoich zasobach w dniu 24.03.2014 dwieście jeden publikacji (w tym w przeważającej większości są to pełne teksty prac doktorskich obronione na Uniwersytecie Medycznym w Lublinie począwszy od 2011 r.). Podał także, że na stronie Głównej Biblioteki Lekarskiej znajduje się informacja o tym, że „Centralny Katalog Dawnej Książki Medycznej jest częścią realizowanego w Głównej Bibliotece Lekarskiej projektu Medycznej Biblioteki Cyfrowej”, a więc zgodnie z tą informacją należy przyjąć, że GBL posiada bibliotekę cyfrową, która jednak nie jest dostępna przez stronę internetową GBL.

Co do opinii w części dotyczącej zeskanowanego katalogu kartkowego podał, że (...) zeskanowane karty katalogowe są obiektami cyfrowymi będącymi odpowiednikami konkretnych obiektów papierowych, tj. poszczególnych kart katalogowych [zgodnie z cytowaną wyżej definicją obiektu cyfrowego jako „obektu informacyjnego, utwalonego metodą cyfrową” - za Słownikiem BN Sternik]. Obiekty te zostały następnie wprowadzone do systemu informacyjno-wyszukiwawczego wraz z opisami (tj. meta danymi). Nie można wobec tego uznać za zasadne, że „rozdzielenie pomiędzy obrazem a opisem ma w tym przypadku ściśle techniczny charakter i nie może być utożsamiane z merytorycznym rozróżnieniem pomiędzy dokumentem a jego meta danymi”, ponieważ obiekt cyfrowy zawiera bogatsze informacje niż meta dane, określane w w/w systemie „Danymi karty”. Mianowicie obiekt zawiera pełny tekst, zaś „Dane karty” tylko wybrane informacje, tj. hasło, autora, sygnaturę i rok wydania. Ponadto z faktu przytoczonego przez A. R....., że „brak ściśle formalnych definicji takich pojęć jak „obekt cyfrowy”, „opis obiektu” oraz „biblioteka cyfrowa” wynika, że nie są to terminy jednoznaczne, ściśle zdefiniowane, stąd nie jest uprawnione zawężanie w/w terminów, a więc między innymi jedynie interpretacja czym jest (i czym nie jest) biblioteka cyfrowa, poprzez ograniczenie biblioteki cyfrowej do tylko jednego modelu znanego z autopsji przez A. R..... . Tym samym Zamawiający nie zgadza się z zarzutem, jakoby referencja przedstawiona na potwierdzenie spełniania warunków wymienionych odpowiednio w punktach 5.4.1.1.2, 5.4.1.3.2. oraz 5.4.1.4.2. SIWZ nie spełniała odpowiednio tych warunków.

W nawiązaniu do przedstawionego stanowiska Zamawiający stwierdził, że w związku z tym (...) nie zachodzi opisana w piśmie Odwołującego sytuacja (por. str. 8), jakoby „Archidoc S.A. posługując się dokumentami w postaci referencji i oświadczenia, wystawionymi przez Główną Bibliotekę Lekarską, poświadczającymi nieprawdę, mając wiedzę na ten temat i godząc się na to, złożył nieprawdziwe informacje”, ponieważ w ocenie Zamawiającego system informacyjno-wyszukiwawczy o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog

Kartkowy 1972-1999 posiada cechy dystynktywne biblioteki cyfrowej, wymieniane również przez definicje przytaczane przez Odwołującego, tj. następujące elementy: jest tu platforma dostępu do opracowanego zbioru dokumentów cyfrowych; tekstu, grafik, dźwięku, filmu itp., przechowywanych i udostępnianych za pośrednictwem sieci komputerowych", przy czym platformą jest w/w system informacyjno-wyszukiwawczy o nazwie własnej „Główna Biblioteka Lekarska Katalog Kartkowy 1972-1999;”, a zbiorem obiektów cyfrowych - zgodnie z przedstawionymi wyżej definicjami obiektu cyfrowego - zbiór skanów poszczególnych kart katalogowych, zawierających jednocześnie pełny tekst dokumentu, jakim jest zawartość karty przechowywanych i udostępnianych za wyszukiwawczego. Tym samym zarzut Odwołującego, że zachodzą okoliczności do wykluczenia wykonawcy Archidoc S.A. z postępowania w zakresie części I. III i IV postępowania w oparciu o art. 24 ust. 2 pkt. 3 ustawy Pzp w świetle wyżej przytoczonych argumentów jest bezzasadny i oferta ta nie może być odrzucona w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt 5 tej ustawy.

II.2. Odnośnie referencji Ośrodka Informatyki Górnictwa S.A., przedstawionej przez firmę Archidoc S.A. przedstawiła w części I i III stwierdził, że (...) wbrew temu co napisano w Odwołaniu na str. 8. w/w usługa wraz z referencją nie została umieszczona w Wykazie wykonanych głównych usług..." w odniesieniu do cz. IV a więc w tej części zarzut Odwołującego jest niezasadny.

Podał, że Zamawiający zgadza się z twierdzeniem Odwołującego, że wymagał doświadczenia w skanowaniu materiałów bibliotecznych lub archiwalnych. Natomiast Zamawiający nie zgadza się ze stwierdzeniem Odwołującego, iż „skanowanie dokumentacji osobowej pracowników nie jest skanowaniem materiałów archiwalnym". Zgodnie bowiem z „Podręcznym słownikiem bibliotekarza" (Warszawa 2011, s. 194), na który w innej części odwołania powołuje się sam Odwołujący, materiały archiwalne to: „1. Całość dokumentacji wytworzonej w danej instytucji, przeznaczonej do trwałego lub czasowego przechowywania. 2. Akta, dokumenty, rękopisy i materiały zbierane i przechowywane w archiwach, opracowane według zasad obowiązujących w archiwistyce". Zgodnie z twierdzeniem Odwołującego dokumentacja osobowa pracowników jest przechowywana czasowo (przez 50 lat), co oznacza, że wypełnia przytoczoną powyżej definicję materiałów archiwalnych. Zdaniem Zamawiającego pojęcie „materiały archiwalne" obejmuje dużo szerszy zakres znaczeniowy, niż przedstawiony przez Odwołującego. Definicja pojęcia „materiały archiwalne" przedstawiona na stronie internetowej Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych⁹ stanowi, że są to: "wszelkie dokumenty, będące wytworem działalności

⁹ (<http://www.archiwa.gov.pl/pl/materiay/725-sloownik-archiwalny.html?start=2>, dostęp z dn. 20. 03. 2014 r.)

twórców zespołów, kwalifikujące się do trwałego i/lub czasowego przechowywania w archiwum". W świetle powyższego dokumentacja osobowa pracowników stanowi materiały archiwalne. Tym samym Wykonawca Archidoc S. A. potwierdził spełnienie warunku opisanego treścią postanowień SIWZ odpowiednio pkt 5.4.1.1.1 i 5.4.1.3.1 dla części I i III.

Zwrócił także uwagę, że Zamawiający nie podał definicji materiałów archiwalnych, ponieważ jego intencją było nie ograniczanie uczciwej konkurencji, oraz rozszerzenie kręgu potencjalnych wykonawców o podmioty legitymujące się doświadczeniem w skanowaniu materiałów archiwalnych bez względu na wskazany ustawą okres ich przechowywania (a więc na ich kategorię archiwalną). Nadmienił, że również materiały biblioteczne nie są przechowywane wieczyście i podlegają z różnych przyczyn procesowi ubytkowania.

Mając na uwadze powyższe ustalenia definicyjne stwierdził, że firma Archidoc S. A., przedstawiając „Wykaz wykonanych głównych usług...” oraz dokument na potwierdzenie należytego wykonania w postaci referencji wystawionej przez Centralny Ośrodek Informatyki Górnictwa, nie poświadczyła nieprawdy w celu pozyskania zamówienia. Tym samym Zamawiający nie zgadza się z twierdzeniem Odwołującego, „że zachodzą okoliczności do wykluczenia wspomnianego Wykonawcy z postępowania w zakresie części I, III i IV postępowania w oparciu o art. 24 ust. 2 pkt. 3 Ustawy Prawo Zamówień Publicznych, a w konsekwencji jego oferta powinna zostać odrzucona w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt. 5 przywołanej ustawy”.

II.3. Odnośnie zarzutu dotyczącego „niespełnienia warunku ilościowego [ilości zeskanowanych stron] w odniesieniu do części I i III Zamawiający stwierdził, że zgadza się z twierdzeniem Odwołującego, że „wymagał doświadczenia w skanowaniu materiałów bibliotecznych lub archiwalnych nie mniej niż 600000 zarówno w odniesieniu do części I i III”. Zamawiający nie zgadza się natomiast z twierdzeniem Odwołującego, iż łączną ilość faktycznie zeskanowanych stron można określić na podstawie SIWZ przytoczonego przez Odwołującego jako dowód w sprawie usługi wykonanej na rzecz Urzędu Patentowego RP w 2012 roku. Dalej podał, że (...) Urząd Patentowy RP w SIWZ na s. 34-36 informuje, że w ramach zaplanowanych pięciu zadań zamierza zdigitalizować: około 368.360 stron opisów patentowych; około 15365 stron opisów ochronnych wzorów przemysłowych; około 19.000 stron „Wiadomości Urzędu Patentowego”; około 55.000 stron rejestrów wzorów użytkowych; około 140.000 stron rejestru patentowego; co daje łącznie około 597.725 stron. W ocenie Zamawiającego „użycie określenia „około” w stosunku do wszystkich wskazań liczby stron jakie określa SIWZ wspomnianego postępowania, nie może być jednoznacznym i niebudzącym wątpliwości wskaźnikiem ilości faktycznie wykonanych skanów stron. Według

„Wykazu wykonanych głównych usług...” złożonego przez Archidoc S.A., który stanowi oświadczenie wiedzy, usługa przekroczyła łącznie liczbę 600 000 stron. Ponadto dokument na potwierdzenie należytego wykonania wystawiony przez Urząd Patentowy RP w dniu 24.05.2013 wskazuje na liczbę około 600 000 dokumentów. W opinii Zamawiającego dokumenty te nie pozostają ze sobą w sprzeczności i nie wykluczają, iż podana w SIWZ szacunkowa liczba stron w trakcie realizacji zamówienia wzrosła i przekroczyła 600000, co wynika z oświadczenia wykonawcy. Ponadto Odwołujący nie przedstawił dowodów jednoznacznie wskazujących, iż wymagana przez Zamawiającego liczba stron nie została osiągnięta. Dowodem takim nie może być w żadnym wypadku SIWZ, w którym wyraźnie napisano, że liczba stron jest przybliżona, poprzez użycie określenia „około”. Tym samym Zamawiający nie zgadza się z Odwołującym, iż Wykonawca Archidoc S. A. nie wykazał spełnienia warunku odpowiednio 5.4.1.1 i 5.4.1.3.1 SIWZ w odniesieniu do części I i III”.

W konkluzji stwierdził, że w tym postępowaniu nie nastąpiło naruszenie art. 7 ust. 1 i 3 w zw. z art. 82 ust. 3 ustawy Pzp, w zakresie części I, III i IV, gdyż treść oferty Archidoc S.A. z siedzibą w Chorzowie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, co oznacza, że oferta w swej zawartości merytorycznej odpowiada oczekiwaniom Zamawiającego wyrażonym w tej specyfikacji.

Do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przystąpił wykonawca - Archidoc S.A. [Przystępujący], wnosząc o oddalenie odwołania w całości, jako niezasługującego na uwzględnienie, a w piśmie procesowym złożonym na posiedzeniu podzielił argumentację Zamawiającego i przedłożył dowody w toku rozprawy.

Rozpoznając odwołanie Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania, o których stanowi przepis art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, a wnoszący odwołanie wykonawca miał legitymację procesową wymaganą art. 179 ust.1 ustawy Pzp do wniesienia tego odwołania.

Wskazane przez Zamawiającego podstawy odrzucenia odwołania w oparciu o przesłanki z pkt 2 oraz 7 przepisu art. 189 ust.2 ustawy Pzp nie zasługują na uwzględnienie.

Izba, na podstawie akt sprawy [wraz z ich uzupełnieniem z dnia 19.03.2014 r. na wezwanie Prezesa KIO z dnia 18.03. 2014 r. UZP/DO/LZ/4433/5426/14] ustaliła, że odwołanie zostało wniesione w dniu 14 marca 2014 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej [wraz z jego załącznikami] w formie elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Wnoszącym odwołanie, podobnie jak składającym ofertę w tym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, są wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia - Archus Sp. z o.o. z Katowic, Mikrofilm -Service J..... M. B..... z Raszyna, GB Soft G. B..... i Spółka S.J. z Zabrze oraz Gama J..... L..... z Jerzmanowic, którzy działają na podstawie umowy Konsorcjum z dnia 18 grudnia 2013 r. [załączonej do odwołania] i zgodnie z tą umową liderem ustanowiono spółkę Archus Sp. z o.o. z Katowic.

Jako osobę reprezentującą lidera wyznaczono – zgodnie z umową Konsorcjum - pana J..... L....., który upoważniony został odrębnie [upoważnienie z dnia 12 marca 2014 r.] przez członków Konsorcjum w podanym powyżej składzie. m.in. do wnoszenia środków ochrony prawnej oraz (...) do udzielania dalszych pełnomocnictw innym podmiotom i osobom (...).

Dalej Izba ustaliła, że pełnomocnik pan J..... L..... udzielił pani A..... O..... dwóch upoważnień [każde z nich z datą 14 marca 2014 r.]. Pierwsze z nich upoważniało do wysłania odwołania do Prezesa KIO drogą elektroniczną za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu odwołania w tym przetargu i takie upoważnienie zostało załączone do odwołania oraz do kopii przesłanej do Zamawiającego. Drugie z kolei umocowanie – udzielone przez pana L..... w ramach jego pełnomocnictwa wskazanego powyżej - przekazane na wezwanie Prezesa KIO z dnia 18.03.2014 r. upoważniało panią O..... „do działania w imieniu Konsorcjum, w tym do wysłania odwołania oraz wnoszenia środków ochrony prawnej”.

Oznacza to, że wnoszącym odwołanie jest podmiot ubiegający się o zamówienie w tym postępowaniu [Konsorcjum w składzie jak powyżej] i tym samym uprawniony do wnoszenia środków ochrony prawnej, reprezentowany przez właściwie umocowanego pełnomocnika, a

zatem brak jest podstaw do odrzucenia odwołania w powołaniu na okoliczność, o której stanowi art. 189 ust.2 pkt 2 ustawy Pzp.

Izba stwierdziła także brak podstaw do odrzucenia odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 7 ustawy Pzp. W tym przypadku Izba uznała, że możliwe było bezspornie, uwzględniając przepis art. 180 ust. 3 Pzp, ustalenie ogółu informacji odnoszących się do meritum odwołania, a mianowicie istotnych dla jego rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych i prawnych, podnoszonych przez Odwołującego, co do stawianych zarzutów i podnoszonej argumentacji na ich poparcie. Zdaniem Izby - w okolicznościach faktycznych sprawy - oznaczenie składu Konsorcjum w kopii przekazanej Zamawiającemu należy kwalifikować jako omyłkę pisarską, a nie jako błędne [wadliwe] oznaczenie strony wnoszącej odwołanie tym bardziej, że do tej kopii załączono także umowę Konsorcjum z dnia 18.12. 2013 r. identyfikującą jej członków – wykonawców ubiegających się wspólnie o przedmiotowe zamówienie w tym przetargu.

Izba, rozpoznając podniesione w odwołaniu zarzuty, co do naruszenia art. 7 ust. 1 i 3 w zw. z art. 24 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy Pzp [z uwagi na zaniechanie wykluczenia z postępowania, w zakresie części I, III i IV wykonawcy Archidoc S.A. z siedzibą w Chorzowie] oraz art. 89 ust.1 pkt 5 tej ustawy [z uwagi na zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Archidoc S.A.], a także art. 82 ust. 3 ustawy Pzp [z uwagi na wybór oferty wykonawcy Archidoc S.A.], uwzględniała dyrektywę wynikającą z art. 192 ust.7 ustawy Pzp zgodnie z którą Krajowa Izba Odwoławcza orzeka wyłącznie w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu oraz wytyczne z art. 190 ust.1 ustawy Pzp, w myśl której strony i uczestnicy postępowania są obowiązani - zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności obowiązującą w postępowaniu odwoławczym przed Izba - wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów z których wywodzą skutki prawne.

Izba stwierdziła, że podnoszone w odwołaniu zarzuty nie zasługują na uwzględnienie

W zakresie pierwszego i drugiego zarzutu podniesionego w odwołaniu Izba ustaliła, że Zamawiający zgodnie ze specyfikacją wymagał od wykonawcy ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego [odpowiednio w punktach 5.4.1.1.2, 5.4.1.3,2. oraz 5.4.1.4.2.] wykonania, co najmniej jednej usługi wprowadzenia nie mniej niż 1.000 w zakresie części I i III oraz 100 w zakresie części IV - obiektów cyfrowych do biblioteki cyfrowej oraz [odpowiednio w punktach 5.4.1.1.1, 5.4.1.3,1. oraz 5.4.1.4.1.] wykonania - w zakresie części I i III, co najmniej jednej usługi skanowania materiałów bibliotecznych lub archiwalnych w ilości nie mniejszej niż 600 tys. stron, a w zakresie części IV – nie mniejszej niż `

50 tys. stron.

Izba ustaliła także, że sporne pojęcia zarówno „biblioteka cyfrowa” jak i „obiekt cyfrowy wraz z opisami do biblioteki cyfrowej”, a także „materiały archiwalne” nie zostały przez Zamawiającego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia zdefiniowane bądź doprecyzowane w sposób szczególny np. poprzez odesłanie do aktu normatywnego czy konkretnej literatury fachowej.

Izba w toku postępowania dowodowego prowadzonego na rozprawie ustaliła bezspornie, że przedstawione przez wykonawcę w odwołaniu interpretacje pojęcia „biblioteka cyfrowa”, to tylko przykładowe definicje funkcjonujące w literaturze fachowej dla tego zagadnienia. Jak słusznie zauważył sam Odwołujący [str 4 odwołania] w tej literaturze funkcjonuje kilka różnych definicji biblioteki cyfrowej, co potwierdza także opinia przedłożona przez wnoszącego odwołanie [ekspertyza 4], w której jej autor [dr H. Hollender] zwraca uwagę [ad3] na „chaos terminologiczny” przy oznaczaniu serwisów dostępnych w obrębie www., włącznie z katalogami, wskazując na takie oznaczenia, obok „biblioteki cyfrowej” jak „biblioteka on-line”, „elektroniczna biblioteka”, „e-biblioteka” etc. Stąd też w tej sprawie, wobec braku odrębnego uregulowania w specyfikacji, zasadne jest odniesienie tego pojęcia do ogólnego jego znaczenia, przyjętego w ogólnodostępnej literaturze.

Izba dodatkowo zwraca uwagę, że Odwołujący nie uprawdopodobnił nawet, że podnoszona w ekspertyzach [ekspertyza 3] przynależność biblioteki cyfrowej do Federacji Bibliotek Cyfrowych przesądza o istnieniu takiej biblioteki, tym bardziej, że przykładem – niekwestionowanym przez Odwołującego - takiej biblioteki cyfrowej, która nie jest członkiem Federacji Bibliotek Cyfrowych, a niewątpliwie istnieje jest Biblioteka Cyfrowa Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Także nie uprawdopodobnił, że brak zgłoszenia do bazy bibliotek cyfrowych lub brak dysponowania przez bibliotekę systemem DInGO [ekspertyza 5] ma rozstrzygające znaczenie dla funkcjonowania biblioteki cyfrowej, w tym przypadku Głównej Biblioteki Lekarskiej. Izba jednocześnie zauważa, że według ekspertyzy 5 autor zamieszczonej w niej opinii [dr inż. M. S.....] wskazuje na różne systemy na których oparte są biblioteki cyfrowe]

Analogiczne stanowisko Izba przyjęła dla drugiego ze spornych pojęć, odnoszącego się do „obiekty cyfrowego i jego opisu”, uznając, że zawężające zdefiniowanie tego pojęcia na gruncie postanowień specyfikacji obowiązującej w tym postępowaniu także nie jest uprawnione.

Zdaniem Izby w sytuacji, gdy mamy do czynienia z cyfrowym zorganizowaniem informacji pierwotnie zawartych na kartach katalogowych, które zostały zdigitalizowane, a następnie przetworzone w sposób umożliwiający ich gromadzenie i organizowanie za pomocą komputerów, a także, które stanowią kolekcję usług oraz obiektów informacyjnych, należy uznać taki obiekt za obiekt cyfrowy - w rozumieniu tej specyfikacji w tym postępowaniu - odpowiadający – tak jak wskazywał Przystępujący wykonawca - definicji Biblioteki Narodowej zamieszczonej w Słowniku Terminologicznym z Zakresu Bibliografii i Katalogowania.

Izba stwierdza również, że w specyfikacji brak jest odniesienia, które wskazywałoby, że określenie „materiały archiwalne” należy interpretować w sposób wskazany w ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.¹⁰ Tym samym ustawa ta nie może służyć do określenia znaczenia słów „materiały archiwalne”, gdyż odnosi się ona wprost tylko do „materiałów archiwalnych wchodzących do narodowego zasobu archiwalnego” i z uwagi chociażby na to, że przedmiot zamówienia nie jest objęty jej zakresem, oraz wobec braku stosownych odesłań w specyfikacji dla tego postępowania, jej przepisy nie znajdują zastosowania do interpretacji spornego warunku.

W tym miejscu Izba zwraca uwagę, że Zamawiający – pomimo wniosków wykonawców przed złożeniem ofert - nie przedstawił definicji materiałów archiwalnych i w toku rozprawy wyjaśniał, że jego intencją było takie określanie warunków udziału, by nie ograniczały uczciwej konkurencji, oraz rozszerzały krąg potencjalnych wykonawców o podmioty legitymujące się doświadczeniem w skanowaniu materiałów archiwalnych bez względu na wskazany ustawą okres ich przechowywania (a więc na ich kategorię archiwalną).

Izba zwraca również uwagę na możliwe zastosowanie w niniejszej sprawie – jak słusznie podnosił Zamawiający i Przystępujący – definicji, z których wynika, że kwestionowane akta osobowe są kwalifikowane przez Dyрекcję Archiwów Państwowych wprost, jako część składowa materiałów archiwalnych, a materiały biblioteczne również nie są przechowywane wечно i podlegają z różnych przyczyn procesowi „ubytkowania”.

W reasumpcji Izba stwierdza, że powyższe ustalenia i okoliczności nie pozwalają zgodzić się z zawężoną interpretacją spornych warunków prezentowaną przez Odwołującego i tym samym treść oferty przystępującego wykonawcy Archidoc S.A. w zakresie przedstawionego wymagania, co do „biblioteki cyfrowej” oraz „obiektów cyfrowych i ich opisów”, a także „materiałów archiwalnych” odpowiada treści specyfikacji.

¹⁰ (tekst jednolity: Dz. U. 2011 nr 123 poz. 698)

Izba jednocześnie stwierdza, że Zamawiający nie może na etapie oceny ofert interpretować wymagań specyfikacji w sposób np. bardziej rygorystyczny niż to wynika z literalnego brzmienia warunku, albowiem prowadziłoby to – bez względu na pobudki zamawiającego – do nieuprawnionej modyfikacji [zmiany] warunku, co powodowałoby w konsekwencji naruszenie zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji, o których to zasadach stanowi art. 7 ust.1 ustawy Pzp.

Izba zauważa, że w niniejszej sprawie Odwołujący definiuje sporny warunek przez pryzmat przedmiotu zamówienia i doświadczenia jakie powinno być w jego opinii pożądane od wykonawcy. Jednakże takie prowadzenie wykładni celowościowej nie mieści się w regułach wykładni językowej oświadczenia woli, wynikającego z danego postanowienia specyfikacji opisującego dane wymaganie i z tego też powodu taka interpretacja warunku w tej sprawie jest nieuprawniona.

Izba podkreśla, że rozstrzygające znaczenie dla oceny spełniania warunku udziału w postępowaniu ma jego literalne brzmienie w specyfikacji, a nie oczekiwany przez wykonawcę sposób interpretacji spornego warunku w świetle przedmiotu zamówienia, czy też intencja zamawiającego niewyartykułowana w określonym postanowieniu specyfikacji, nawet uwzględniając jego adekwatność i proporcjonalność do przedmiotu zamówienia, albowiem takie przesłanki mogą być brane pod uwagę wyłącznie na etapie badania postanowień specyfikacji, a nie na etapie oceny ofert.

Odnosnie trzeciego z zarzutów dotyczącego niespełnienia warunku, w odniesieniu do części I i III w skanowaniu nie mniej niż 600 tys. stron materiałów bibliotecznych lub archiwalnych [odpowiednio w punktach 5.4.1.1.1, 5.4.1.3,1.] Izba stwierdziła, że wnoszący odwołanie nie udowodnił, że wykonawca Archidoc S.A. nie potwierdził spełniania również tego warunku, co do wymagań ilościowych.

Tak jak ustaliła Izba, w powołanej w odwołaniu specyfikacji, Urząd Patentowy podał, że przedmiot zamówienia podzielony został na pięć zadań tematycznych i dla każdego z tych zadań określono m.in. szacunkową liczbę stron. W ramach zaplanowanych pięciu zadań UP zamierzał [str 34 i 36] zdigitalizować łącznie około 597.725 stron, w tym: zadanie 1 - około 368.360 stron opisów patentowych; zadanie 2 - około 15.365 stron opisów ochronnych wzorów przemysłowych; zadanie 3 - około 19.000 stron „Wiadomości Urzędu Patentowego”; zadanie 4 - około 55.000 stron rejestrów wzorów użytkowych; zadanie 5 - około 140.000 stron rejestru patentowego. Dla każdego zadania określono także [str 33 specyfikacji]

indywidualnie postać dostarczanych opisów [odpowiednio maszynopis, maszynopis, tom, księga, księga] oraz ich format zaznaczając, że mają one różne formaty: A4, A3 lub ich rozmiar nie odpowiada zdefiniowanym standardom [np. rozmiar pośredni między A5 a A4].

Zdaniem Izby podane szacunkowe ilości stron dokumentów, jak również różne ich formaty oraz formy przeczą twierdzeniom Odwołującego, co do nie wykazania przez wykonawcę Archidoc S.A. wymaganych nie mniej niż 600 tys. zeskanowanych stron.

Ponadto przystępujący wykonawca dla zadania 3 przedstawił raport wykonania usługi [wraz z protokołami przejęcia i zwrotu materiałów podlegających skanowaniu w tym zadaniu], z którego wynika, że faktyczna liczba zeskanowanych stron materiałów archiwalnych w ramach zadania nr 3 wyniosła 24 895 stron - w stosunku do 19 000 stron oszacowanych w specyfikacji. Dane z tego raportu i protokołów, nie były przez Odwołującego podważane.

Izba zwraca uwagę, że przy uwzględnieniu szacunkowych danych, co do łącznej liczby stron [ok. 597.725 stron] oraz raportu z wykonanej faktycznie usługi przez wykonawcę Archidoc S.A. tylko w zakresie zadania 3, wymagana liczba 600 tys. stron została tym samym zdecydowanie przekroczona.

Reasumując Izba stwierdza, że Odwołujący nie przedstawił dowodów potwierdzających zarzut, że wymagana przez Zamawiającego liczba stron w zakresie części I i III [odpowiednio 5.4.1.1.1 i 5.4.1.3.1] nie została osiągnięta.

W konkluzji Izba stwierdza, że – w tak ustalonym stanie faktycznym - podnoszone w odwołaniu zarzuty naruszenia art. 7 ust. 1 i 3 w zw. z art. 24 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy Pzp oraz art. 89 ust.1 pkt 5 tej ustawy skierowane do wykonawcy Archidoc S.A. i jego oferty są niezasadne, albowiem wykonawca ten potwierdził spełnianie warunków w sposób wymagany w tym postępowaniu i tym samym informacje w zaskarżonym zakresie przedłożone w dokumentach nie mogą być uznane za informacje nieprawdziwe, a wybór oferty tego wykonawcy nie narusza art. 82 ust. 3 ustawy Pzp

W tym stanie rzeczy, Izba orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie przepisu art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, uwzględniając przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

.....